

den Afgang, som den nuværende Lovgivning aabner til at blive Materialist. Det er derefter ikke nogen Betingelse, at den Vedkommende er farmaceutisk Kandidat, man kan tage Borgerstab som Materialist uden at være det, og forsaavidt ligger der altsaa deri, at en Mand har Borgerstab som Materialist i og for sig ingen Garanti for, at han f. Ex. kender Giftstoffer og kan skjelne dem fra andre Stoffer, der omtrent have samme Udseende. En Bestemmelse, hvorefter der vilde være at skjelne mellem Materialister, der ere farmaceutiske Kandidater, og Materialister, der ikke ere det, og hvorefter de førstnævnte skulde have en større Afgang til at handle med Gift end de sidstnævnte, vilde dels udgaa fra et andet Synspunkt end den, der vedrøre denne Lov, og dels vistnok komme i Strid med hele det System, hvorpaa det nuværende Apothekervæsen beror. Man vilde derved i Grunden danne en Klasse af halve Apothekere udenfor det hele System. Det er i alt Fald et Spørgsmaal, som synes mig at ligge for langt fra denne Lov, og som det vilde være for vidtløftigt at komme ind paa, thi det kunde vistnok ikke behandles uden i Forbindelse med Apothekervæsenet i det Hele. Naar man har lagt særlig Vægt paa, at Forhandlingen udelukkende eller næsten udelukkende skulde være hos Apothekerne, er det jo selvfølgelig først, fordi man der mener at have en Garanti for visse Kundskaber, som sætte dem i Stand til at kende Stofferne og til at bedømme deres Førlighed, og som følge deraf det Maal af Forsigtighed, der maa anvendes ved at omgaaes dermed og uddele dem til Publikum, men Grunden er dernæst ogsaa, at Apothekerne staa under Kontrol af de høiere Sundhedsautoriteter, Iysici og Distriktslæger, en Kontrol, som andre Handlende og navnlig Materialisterne ikke staa under, saa at der allerede af den Grund ingenlunde er den samme Sikkerhed, og man ikke har det samme Hold paa de Paagjældende, som Tilfældet er med Apothekerne. Det er jo en Selvfølge, at naar man vil indskrænke Handelen med Gifte paa den nævnte Maade til Apothekerne, er det ikke, fordi man ønsker at give Apothekerne et særligt Privilegium, men netop af Hensyn til, at Publikum er bedst tjent med, at denne Handel forbeholdes Folk, som dels forstaa sig derpaa og dels ere under fornødent Tilsyn og i mange andre Henseender ere afhængige af dette Tilsyn, saa at der deri haves virkelig Garanti for deres hele Forhold, som ellers ikke let kan haves overfor Andre.

Hvad Kreaturvast angaar, erindrer jeg meget godt, at det var et af de Spørgsmaal,

ja, jeg kan næsten sige det eneste Spørgsmaal, som, da Loven sidst var fremme, fremkaldte en videregaaende Debat haade i dette og i det andet Thing, men jeg maa med Hensyn dertil bemærke, at jeg ikke kan stille mig anderledes, end jeg har gjort, idet jeg med Hensyn til, hvad der kan være tilstedeligt overfor den almindelige Sundhedstilstand, og hvad der maa være utilstedeligt overfor den paa Grund af den Fare, det kan fremkalde, er væsentlig kaldet til at repræsentere de Saglyndiges Opfattelse af dette Spørgsmaal, og jeg kan ikke være opfordret til at tage paa mig et Ansvar gaaende ud paa at slippe eller løsne Baandene mere, end man anser for forsvarligt fra de Saglyndiges Side altsaa de øverste Medicinalautoriteters Side. Derfor er det let forstaaeligt, at jeg maa staa paa det Standpunkt, jeg staa paa. Særligt er jo ikke dermed udelukket, at man maaste nok kunde gjøre adskillige Væpelsler, og at maaste ikke alle Forsigtighedsreglerne efter §§ 9 og 10 ere nødvendige, saaledes som den sidste ærede Taler uttvæde. Det kan jeg ikke sige, men jeg vil dog blot bemærke, at det ikke er mig saa ganske klart, at der ingen Fare skulde være ved de Børster, som have været benyttede til at vasse Kreaturer med Arsenik, thi det kunde jo nok hælde, naar Folk omgaaes uforsigtig med dem, at de kunde falde i Hænderne paa Børn, som da kunde faae Noget af Arseniken paa deres Mad eller paa anden Maade faae noget deraf i sig, og jeg tør heller ikke ubetinget sige, at der ikke findes Exempler eller i det Mindste analoge Exempler i saa Henseende, thi der fremkommer mange Exempler mellem Nar og Dag paa, hvorledes disse Giftstoffer paa en Maade, som man ikke skulde tro, kunne komme i Folks Næringsmidler og paadrage dem Sygdomme og eventuelt Død. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg forudsætter, at Loven vil blive gjort til Gjenstand for nærmere Drøftelse i et Udvalg.

Breinhold: Maa jeg blot gjøre et Par Bemærkninger for at forvare mig overfor fremkomne Udtalelser. Jeg skal først forvare mig imod, at jeg om Kreaturvast skulde have udtalt, at den Afgjørelse, der fandt Sted i Thinget, og som er accepteret i Lovforslaget, er fuldt tilfredsstillende. Jeg tilføiede: „for mit Vedkommende“; jeg drev det ikke videre end til at sige: „at jeg for mit Vedkommende fandt den fuldstændig tilfredsstillende“. Den anden Bemærkning, jeg gjerne vilde gjøre overfor den ærede Justitsminister, er, at jeg troede tilstrækkeligt at